

door de Haarlemmers in 1426 niet meer zijn vernieuwd, en veeleer bij den herbouw van het overige zijn geraserd.

Wanneer wij thans de ruïne bezoeken, komen wij eerst over een houten brug aan de voorburcht, waarvan niet veel meer overeind staat dan de poorttoren en de ommuring langs de gracht. Deze poorttoren heeft de merkwaardigheid, dat de beide verdiepingen boven den gewelfden doorgang aan de binnenzijde open waren, zoodat belegeraars, die deze bemachtigd mochten hebben, er geen beschutting konden vinden tegen de bezetting van het eigenlijke kasteel. De woning van den bewaker aan de rechterzijde bevat nog gedeeltelijk oude muren en keldergewelven.

Een tweede houten brug leidt naar de poort van het hoofdsloot, dat een nagenoeg vierkanten plattegrond vertoont met torens op de hoeken. Tegenover den ingang lag de voornaamste woonvleugel, aan de rechterzijde een smallere vleugel, waarin onder meer de keukens zijn geweest. De twee overige zijden van het binnenplein werden afgesloten door muren met een weergang op bogen, samenkomende bij een ronden hoektoren. De andere torens, waaronder de poorttoren naast den smallen woonvleugel, waren rechthoekig. Van de poort leidde een terras naar een trapgebouw in den hoek der beide woonvleugels. Links voerde een trap naar de kelders, rechts een naar de verdiepingen.

Het voorste deel van den rechtervleugel is door een zwaren binnenmuur afgesloten van de rest, en vormt met den aangrenzenden hoektoren en het torenvormige poortgebouw een vrijwel zelfstandig verdedigingscomplex. Twee gemetselde spiltrappen verbinden de verdiepingen. Dit gedeelte is verreweg het best bewaard. De muren zijn, met uitzondering van het poortgebouw, bijna tot de volle oorspronkelijke hoogte blijven staan. In het laatst van de vorige eeuw heeft men ze weer van een gekanteelden omgang en een weinig later den zwaren hoektoren ook van zolderingen en een bekapping voorzien.

Van het achterliggend deel van den rechtervleugel is de muur langs de binnenplaats overeind gebleven, maar de buitengevel is in de gracht gestort, vermoedelijk doordat de fundeering door het grachtwater te diep was ingevreten. In den kelder bevinden zich nog twee groote bakovens, waarvan de eene zich uitstrekt onder het trapgebouw en de andere onder het terras. De rookafvoer van de eene oven passeert een holte in den muur, die ongetwijfeld heeft gediend voor het rooken van spek en vleesch. Hoog in den muur aan de binnenplaats ziet men nog een venster en daarnaast de sleuven, waarin de korbeels van de zoldering waren ingelaten.

Zoals werd opgemerkt, was de breede woonvleugel tegenover den ingang de voornaamste. Nu staat er bijna niets meer van dan de grondslagen, die een weinig zijn opgemetseld en bijgewerkt. Deze vleugel moet de volle achterzijde hebben ingenomen. De rechtsche van de beide binnenmuren is namelijk, hoewel het overgebleven metselwerk onmiskenbaar middeleeuwsch is, niet oor-